

The Neon Demon

Direcció: Nicolas Winding Refn **Guió:** Nicolas Winding Refn, Mary Laws, Polly Stenham **País:** Dinamarca **Durada:** 117 min **Any:** 2016 **Gènere:** Terror
Interpretació: Elle Fanning, Karl Glusman, Jena Malone, Bella Heathcote, Abbey Lee, Desmond Harrington, Christina Hendricks, Keanu Reeves **Música:** Cliff Martinez.
Cançó: Sia **Fotografia:** Natasha Braier **Distribuïdora:** Surtsey **Estrena a Espanya:** 25/11/2016

No recomanada per a menors de 18 anys

Doblada en espanyol / Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

La Jesse és una noia que arriba a Los Angeles, Califòrnia, per fer el seu somni realitat: convertir-se en supermodel. Però la seva joventut i bellesa despertarà el dimoni, i es veurà atrapada en un perillós món d'enveges i gelosia en què les models estan disposades a tot per triomfar. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Blancaneus embalsamada

Nicolas Winding Refn signa la millor pel·lícula d'una de les millors seccions oficials del Festival de Sitges en els últims anys

Què: La jove Jesse (Elle Fanning) arriba a Los Angeles amb el somni de convertir-se en model professional. La seva inusual bellesa li permet arribar molt alt en poc temps, però el preu que haurà de pagar per això serà elevat.

Qui: El danès Nicolas Winding Refn, autor de títols com *Drive* (2011) o *Solo Dios perdona* (2013), el narcisista estil del qual aconseguix el seu zenit a **The Neon Demon**, una obra que no va caure gens bé a la crítica a Canes 2016.

I què tal: A la Blancaneus la van matar no per ser la filla del rei ni per posseir una gran fortuna. La va matar la bruixa perquè envejava la seva bellesa, com si la mort pogués usurpar-la o apoderar-se'n. Inerta, com embalsamada, en una urna, la seva bellesa li permetia ressuscitar quan, en un acte necròfil impropï d'un relat infantil, el Príncep li donava el seu primer petó d'amor. "La bellesa ho és tot", afirma el dissenyador de moda interpretat per **Alessandro Nivelo** en una de les escenes clau de **The Neon Demon**, l'única en què el pensament de la pel·lícula s'expressa amb paraules. Perquè **en l'últim film de Nicolas Winding Refn ètica i estètica van de la mà**, i el text sobra davant les imatges. Imatges carnívores, centrípetes, que es delecten i es devoren les unes a les altres com aquestes models de passarel·la obsessionades per ser les més belles del regne.

Narcís estava encantat de conèixer-se. Mirava el seu reflex en una font i es llançava a les aigües per abraçar-se a si mateix. A **The Neon Demon** el mite ressona amb força, de vegades de manera literal (l'escena de la piscina), però especialment perquè estem davant d'**una obra molt pagada de si mateixa, arrogant, que s'exhibeix com un paó**. Per això té lògica que la pel·lícula s'abstregui en la seva pròpia volatilitat, i no sàpiga ni quan acabar. Aquests minuts de més que podríem considerar que s'allarga el film són fruit de la seva obsessió per mantenir-se viu, i bell, tant temps com sigui possible.

The Neon Demon es va ennuegar a Canes, probablement perquè Nicolas Winding Refn ja no és el director que molts van veure a *Drive*. El discurs crític que va néixer amb aquella pel·lícula no podia augurar la seva radicalització cap a una imatge hiperestilitzada en la qual molts veuen buit i simple cosmètica. Per moments les seves imatges s'aproximen a l'abstracció experimental per de sobte tornar al relat. El director danès **no sembla disposat a abandonar ni la narració ni el gènere, però lluny de protegir-los permet que les imatges els devorin**.

The Neon Demon és un relat corcat, capritxós, d'impulsos primaris, capaç d'introduir una pantera en una habitació de motel només pel simple plaer de mostrar una pantera en una habitació de motel. Deia Godard que per fer una pel·lícula només es necessita una pistola i una noia. A **The Neon Demon** li sobren les armes. Atordit per la bellesa gairebé sacralitzada d'Elle Fanning (i de la resta de les seves actrius), deixa que avanci entre llums de neó, flaixos de càmera i plans impossibles cap al seu tràgic desenllaç predestinat. La Blancaneus havia de morir. Narcís havia de morir. I **The Neon Demon** ha de morir perquè la bellesa ho és tot sí, però a més, fa mal.

Gerard Alonso i Cassadó – fotogramas.es

En conveni amb: